

Ca-Nostra

Revista Quinzenal
Inca, 1 Maig de 1929.

Any II.—Tercera Època.—Núm. 23
(Número 850 de les Col·leccions)

Redacció i Administració
Murta, 5 - INCA

LLEÓ TOLSTOI

En aquest any en que tant ha parlat la premsa del Comte Lleó Tolstoï volem aprofitar l'avinentsa per dir-ne també algunes idees. Tolstoï no pot cridar nostra simpatia sobretot considerat desde nostre pla professional perque imbuït de nihilisme havia volgut destruir l'obra de l'educació tradicional, tan penosament aixecada, per suplantat-la per un anarquisme que no combrega ni amb els métodos més lliberals d'avui.

M'apreciï d'estimar la literatura russa de la qual Tolstoï n'és una figura mestra i per jutjar amb serenitat el fons de l'obra tolstoïana he d'esforçar-me per desfer-me de la seva preciosa forma d'exposició. Al dir això, pens amb les paraules d'un deixeble de J. J. Rousseau que s'exclamava de semblant manera per parlar de son mestre. I ve prou be aquesta analogia per quant són moltes les coincidències de Tolstoï amb Rousseau, la principal de les quals és esser precursors respectivament de les dues grans revolucions que han trastornat la humanitat: la russa i la francesa.

Mes l'obra de Rousseau fou constructiva mentres la de Tolstoï és predominantment destructiva. Lleó Tolstoï no creia en el progrés: tots els seus productes, el telégraf, el tren, l'impremta, no són la felicitat del poble, el qual no s'en aprofita, sinó de la gent privilegiada. Això es evidentement fals.

Fou un sentimental. Es sabut que per amor al poble i per armonitzar ses doctrines democràtiques amb les seves cotums deixà son rang nobiliari i se feu humil. Aquest gest del gran novel·lista havia de produir sos efectes i foren aviat molts els devots que l'aclamaren i molts els escritors demagogs amb menys sensibilitat i més odi, acabaren per arribar al caos bolcheviquista i a la tragèdia dels Romanoff.

Tengué, com Rousseau, errors religiosos arribant a la pretenció de dir que «després de 1800 anys, ell era l'únic que havia comprès a Cristo». No comprenem com podia compaginar el respecte a l'autoritat que ensenyava Cristo amb el concepte que en té en son sistema.

Si Tolstoï destruïa havia de pensar en edificar. Per tal fi en les seves possessions de Yasnaïa poliana s'aixecà educador. Son col·legi, inspirat en principis de llibertat intangible del infant, permetia fins i tot que l'alumne escullís per siti l'espatlla del mestre si així be li semblava o que abandonàs l'escola a mitja explicació per anar-s'en a jugar. Els resultats son fàcils de preveure: l'escola fou un fracàs i hagué de tancar.

En la seva obra pedagògica es troben algunes veritats mesclades amb errors i paradoxes. Diu que tothom és bò per fer de mestre amb tal que sabi lletgir i sia moralment bò: un soldat, un sacerdot, un desocupat...; però a un altre lloc s'exclama: «Vols educar? Ama la ciència i dominada i

l'estimaran els teus deixebles».

Com Rousseau, priva la formació del esperit de disciplina deixant sens atendre el sentiment del dever i de l'obediència. Se funden en la bondat nativa del homo i s'olviden que naixen amb nombroses tendències dolentes que una sana educació ha de deturar i encaminar.

Ni el Rousseau francès ni el «Rousseau Eslau» foren pràctics i si entre desbarats del «Emili» del francès és troba or per aixecar tota la moderna pedagogia, del Comte Lleó Tolstoï no en quedarà res més que un gran amor al poble com el tengueren Pestalozzi i el P. Manjón sense les altres bones qualidats d'aquests gran educadors.

LLORENÇ DURAN

V Ó S . . .

VOS que sou el protector
de mil flors i bestioles
i tot l'any viviu a soles
fet un rei somniador;

aixequen nostre esperit
amb la vostra cantadissa,
ocell manyac de bardissa,
rossinyol lletraferit.

Parleu-nos dels bons fruiters
que són el goig de la coma,
dels que llencen més aroma,
dels que maduren primers;

de la tela que es desclou
sota el teixir de l'aranya,
roba fina de muntanya
que es desfà quan neva i plou;

de la naixença del blat
qu'enyor el tornar-se espiga,
del treball de la formiga
quan l'estiu és arribat;

de l'estiu ple de perfum
que s'encén com una rosa,
flor d'amor, tota desclosa
sota un tálam ple de llum.

Vós sabeu el ric festeix
de les fonts enamorades
fugint sempre escabellades
tot cercant l'aiguabarreig.

Vós sabeu del degotís
la cançó perita i dolça
quan brodant coixins de molsa
va tornant-se fonedís,

Vós sabeu perque del cel,
quan les nits són encalmades,
se desfan les arrecades
i es veu caure algún estel...

Vós teniu tot el tresor
que palpita en la Natura.
Vós teniu l'ànima pura
i un encís al mig del cor.

JOAN M. GUASCH

MESTRE PAUPA CARAGOL

Qui és que no'l coneix? Viu a dins Ciutat, i fa des seu ofici. Mai té un no a sa boca; sempre diu amèn, i pareix servicient i bon subjecte: tot lo que voldreu; però no paga el deume de mentides.

Donau-li a fer feina des seu ram, i a qualsevol hora tirarà ses eines per venir-vos darrera a pendre mides o a rebre instruccions de sa senyora. Mai se perd per ell an es partir.

I quant està enterat de lo que desitjau, no tengau ànsia: quin dia ho haveu de mester? dissabte?—Dissabte estarà llest. *pèrdiga cuidado*.

—No vos ne descuideu, que me faria falta...

—Descans; pot descansar. Bon dia tenga!

I mestre Caragol se'n torna a sa botiga, daixo daixo, i quant i arriba ja no se recorda de lo que ha pormès.

Passa sa setmana i ve es dissabte; arriba s'hora-baixa, i sa senyora, que és una espireta, envia un recado a ca es seu me-

nestral:—Vés, digues a mestre Paupa que mos envii allò, que estam per ell.

Al cap d'una estoneta, torna sa criada:—Senyora, mestre Paupa no era a ca-seua, i els fadrins han dit que no sabien res.

L'endemà matí, abans d'anar a missa, sa senyora passa per ca's mestre:—I com així no m'heu tornat sa peça?

—Senyora, no m'ha estat possible; aquesta setmana la hi acabaré...

—Però, no m'havieu dit...?

—Té molta raó, però per cap estil ho hem pogut endiumenjar, Estiga descansada, dijous serà a ca-seua.

—Per amor de Déu, mestre Paupeta...

—Descans; com jo le hi dic...

—'Dios.

—Bon dia tenga!

Arriben es dijous i es divendres, i mestre embuiós no compareix. Sa criada corre amb força de *recados*, i torna sempre amb lo mateix:—Digues a sa senyora que encara no m'ha estat possible.

Sa senyora diu an es senyor:—Mortifica't, passa'n i mira com ho té, i da-li pressa; digali que no podem campar, que m'ha faltat dos pics a sa paraula.

I es senyor en passa l'endemà o s'altre, i troba sa feina a mitges costures o per començar. I fa quatre crits a mestre Caragol, i aquest li promet que no ho deixarà pus de ses mans, i que farà vetlada, i que per dimecres lo mes tard le hi durà a ca-seua.

Passen tres setmanes més, i els parroquians encara no han pogut conseguir lo que desitgen, i no han gosat mudar de nestral per por de pitjorar.

—Mestre Caragol,—li diu sa senyora cada pic que'n passa,—voleu-me dir com sou tan *embustero*? corren set setmanes que'm dàreu paraula de fer-me això aviat; sabeu que me fa falta de lo més... Que no vos hem pagat sempre lo que heu demanat i tot-d'una?

—Senyora, vostè té raó; però la veritat

no m'ès estat possible! Jo le hi acabaré d'aquí a dimars...

Per fi, al cap d'un any, quant a sa senyora tant li ès, com no li ès, mestre Caragol torna sa feina.

—Ja fareu es compte.

—Bono, no pas ansi!

—Enviau-lo'm diumenge.

—Molt bé. Bon dia tenga!

Arriben es diumenge i es dilluns, i es compte no ve.

—Tonina, ves a ca mestre Caragol, i diga-li que jo t'he dit que't don es compte.

—Digues a sa senyora que encara no'l tenc fet, que ja le hi enviaré.

Passa mig any més, i un dia mestre Caragol i sa senyora se troban pes carrer.

—Voleu-me fer favor de dur-me es compte?

Pèrdiga cuidado! no li enviaré cap segozí...

—Peró jo no vui deure; digau-me què val.

—A mi no me recorda; vaja descasada, ja le hi enviaré.

I passa altre mig any, i es mestre, que per tot registre té una plagueta amb quatre escarabats, es dia que'l patxuquen perque pac apremis i contribució, llavô pensa en fer es compte, i surt tal volta amb sos apremis, i el presenta quant es parroquià manco l'espera, donant motiu perque dubtin de sa seua honradesa i bona fe.

Ah, males pècores de mestres Caragols!

BARTOMEU FERRÁ

Del volum «Coses Nostres»

CONSELL SAVI

Lluís XIV es queixava un dia de no trobar un sol ministre il·lustrat, home de bé i prudent tot ensems.

Madame Maitenon li feu: — El trobareu, senyor, si el cercau entre els que no us van darrera.

DON ANTONI GARCIA ROVER ES MORT

No fa gaire temps que havíem rebut una lletra seva plena d'optimisme i encorratjament per la nova actuació de L'Harpa d'Inca, i quan ens disposàvem a correspondre a les seves paraules afalagadores, rebien la triste nova de la seva mort, que nos causà forta impressió, puix no sabíem que fes llit.

En Garcia Rover era un homo ben complacent i adnegat amb totes les persones que'l tractaven. Ara qui és mort vèim que que la premsa el califica de periodista model, honrat i víctima dels deures professionals i ciutadans.

Verament, l'amic que ploram, era persona ben orientada i de criteri sà i elevat, així és, qué, com a periodista, estimava més fer informació de actes culturals, d'acció catòlica i de festes populars de nostra tradició, que de funcions de braus o de de caràcter més o manco bullenguer, malgrat això, aiximateix tenia traça per fer ressenyes de la festa nacional i demés.

A l'edat que els atlots de casa pobre es dediquen a aprendre un ofici, ell, i escullí el de impressor, de quines arts gràfiques ben aviat en sortí aprofitat operari, treballant sempre amb interès i consciència professional. Tenia cop d'ull per coneixer tot-d'una l'euritmia de les retxes, com ho demostrà en algunes edicions que tengué cura de confeccionar.

En les hores de descans es dedicava a fer literatura, empès per l'ambient de l'escola mallorquina d'aquell temps. Fundà i dirigí casi totsol el setmanari «La Lonja» i publicà un tomet de poesies: «Engins Literaris» que fou ben acullit per literats i poetes. Finalment, deixà les lletres de motlo per a entrar a la Redacció de «La Almudaina» per dedicar-se per complet a les lletres de ploma. La seva actuació com a perio-

distista és més coneguda del públic mallorquí.

No hi ha festivitat important del calendari cristià, ni casi santuari de Mallorca que no haja dedicat qualche sonet, tot inspirat per la tradició i pels aires patriarcals de nostra terra, que per desgracia, de cada dia es van desfigurant.

La floreta humil i senzilla que creix mig oculta en el jardí no deixa de tenir el seu aroma i el seu encant i la poesia d'En Garcia Rover, espontaneament sortida al marge acadèmic de la ciència que no pogué saludar per falta de medis, no deixa d'esser ben agradosa i estimable per la seva ingenuïtat encissadora. Estam segurs que si es fes una edició escurada de la seva obra poètica la figura de l'amic que hem perdut pujaria de tò amb relleus ben pronunciats.

No velem deixar d'evocar en aquest moment d'angoixa l'acte literari que «Els Amics de l'Art» d'Inca li dedicaren, que constituí, sens pensar-ho, un homenatge solemne el seus mèrits, col·laborat per un públic nombros que l'aclamava i aplaudia francament.

A sa afligida viuda, que aquella nit rebé afectuoses felicitacions per l'èxit del seu volgut espòs, avui la saludam d'una manera ben distinta al donar-li el pesabé per tan irreparable pèrdua. Mes, entre cristians, hi ha que consolar-se en l'esperança de reveure an el cel nostres sers estimats.

DIADA AGRÍCOLA

Gran animació i entusiasme hi ha en nostra Ciutat per preparar els actes de la diada Agrícola, que tindrà lloc el dia 12 del present maig.

No publicam el programa, que, per altra part, ja s'és repertit per tot areu en profusió, però si que direm, que se va a fer un concurs de bestia, de diferents espècies, que serà importantíssim a calcular pel número d'inscrits i models que van a presentar-se a nostra gran plaça del bestia a on estarà exposat. A l'edifici cortera que té

450 metres quadrats, en una sola nau, se instal·larà la exposició de avicultura i cunicultura que, segons ens ha dit un membre de la Comissió organitzadora, per la seva importància estarà en consonància en la exposició que l'any passat se feu a la mateixa Barcelona. Se està preparant degudament per col·locar les diferents seccions i espècies, i endiumençant-la com un or de festa grossa.

Ademés, es daran Conferències per persones benemèrites i compatents en matèries objecte de la gran diada. Es celebraran actes de caràcter festival. Una amollada de 600 coloms missatgers, cedits pels colomistes de la Ciutat de Mallorca. Les escoles nacionals i privades assistiran a llurs actes, cantant cançons rítmiques acompanyades amb la banda militar. Es farà un dinar de companyarisme que ja compte en més de 300 apuntats, en el qual, assistiran autoritats provincials i locals, i no hi faltaran, segurament, parlaments de brindis.

No cal dir, que nostre Ajuntament hi ha prèns part directa per ajudar als remaders provincials i locals en la organització, perquè, aquesta diada agrícola surti lo més brillant possible.

Cronica d'Inca

Dia 9. — An el Círcol d'Obrers catòlics el Rnt. P. Josep Mundó, S. J., donà una conferència sobre les Missions catòliques de Indostan.

Formaven la presidència de l'acte les autoritats, o sien don Miquel Mir, Mn. Francesc Rayó, don Gabriel Alou, Rnt. P. Josep Marzo, superior dels Jesuïtes, Rnt. P. Amengual, superior de Franciscans i el Rector de Calvià, Mn. Damià Vidal.

El Pare Mundó en la seva conferència donà compte i raó del modo d'esser de Indostan amb tots els principals aspectes, i de lo difícil que se feia la conversió dels indis d'aquella nació perquè an els convertits se les tracta com a pàries, fins al punt que als Missioners no les queda altra remei que formar pobles exclusivament de cristians per a amparar i acullir els neofites, que són rebutjats per ses pròpies famílies.

La importantíssima conferència del Pare Jesuï-

ta durà dues hores i fou il·lustrada per moltíssims i belles projeccions.

La comissió organitzadora de l'acte estava constituïda per les senyores donya Maria Ignàcia Llabrés, donya Maria Ferrer de Amengual, donya Francina Aina Castañer i donya Maria A. Sampol. Casi totes són celadores de la delegació missional que té per objecte recullir llimosnes. Aquesta institució que de temps immemorial està establida a Inca, és una llàstima que apenes sia coneguda pels mateixos catòlics.

Dia 14. — Llegim a «L'Almoina» quinzenari que se publica a *Buenos Aires* que avui fa 75 anys que va naixer Mn. Miquel Costa, nostre gran poeta. Amb tal motiu el bon confrara publica un article encomiàstic a la seva memòria i la poesia que el poeta va escriure a Oracio

Dia 15. — Un jove que representa una quinzena d'anys, entrant a una llibreria, diu: Una novel·la verde. — No'm tenim, T'ets equivocat de pis.

Dia 16. — Reben «El Bolletí de la Societat Arqueologica Luliana» del mes de març. Porta dos escrits històrics, en llatí, que tenen per títol «Sobre drets parroquials de la Rectoria d'Inca». Van signats per P. A. Sanxo.

Dia 17. — Cinc jovenelles d'Inca, després d'haver oïda missa en la capella del convent de les Religioses Franciscanes parteixen al poblet de Pina per entrar al noviciat de la mateix Orde.

Les noves postulats són les senyorettes Francisca Martorell, Antònia Martorell, Catalina Vidal, Antònia Garau, i Francisca Alzina. Ditxoses elles que senten vocació religiosa, en quin estament desitjam que trobin la felicitat de l'esperit.

Dia 24 — Visiten aquesta Redacció don Rosend J. Massagué, Professor de música i autor de gran número de composicions, cançons catalana i peces de piano i altres instrumentals. Ve acompanyat de la seva senyora donya Mercé.

Desitjam que l'estada a Mallorca los sia sumament agradable.

Dia 24. — «El Club Central», la societat aristocrata del carrer Major, en Junta General ha acordat canviar de nom.

Ara se dirà «Auto Club Central» Una altra vegada ja canvià de nom, en sa fundació, que tengué lloc devers l'any 1897, li posaren «Club velocipedista».

SOCIETATS Y CORPORACIONS

SINDICAT CATOLIC

I AGRICOL D'INCA

El dia 24 de mars prop-passat, se reuní la Junta General de dita societat, prenguent els següents acorts:

Aprovar la memòria i els contes corresponents al finit any 1928.

Reelegir a D. Miquel Mir, D. Pere M. Balle, D. Josep Siquier i D. Bartomeu Tortella, p'els càrrecs de Vice-president, Tresorer i Vocals de la Junta Directiva respectivament.

I ratificar anteriors acorts relatius a pago de cuotes i a propaganda.

Bolletí de L'ARPA d'INCA

La Junta de Govern de L'Harpa d'Inca, en la sessió que tengué dia 25 de l'abril passat ens demanà lloc en les planes de CA-NOSTRA per a obrir una secció de notícies dels afers de sa vida artística, con ja tenia en la nostra segona època. Nosaltres, atenant que'ls orfeons és una obra de cultura que troba sempre èco en la premsa per esser interesant pel públic, hem cedit al desig de propaganda de nostres companys de junta, en la suposició que serà també del beneplàcit de nostres lectors.

NOUS SOCIS PROTECTORS

Han vengut a honorar la llista de socis protectors de L'Harpa d'Inca el senyor Registrador de la Propietat, don Antoni Galindo Alcedo i don Llorens Rovira, oficial del mateix Registre.

Els orfeonistes, senyors Francesc Aguiló, Antoni Ramis, Jaume Corró, Martí Coll, Bartomeu Adrover i Josep Ordiñana, perteneixents al a Junta de Govern, sens dexar son lloc d'honor i sacrifici com a cantaires, han volgut esser, el meteix temps, socis protectors pagant la quota mensual corresponent.

CONCERT

Copiam de «Correo de Mallorca»

En la noche del dia de Pascua de Resurrección, en el salón de su casa social "L'Harpa d'In-

ca" dió un concierto en honor de los socios protectores y familias de los orfeonistas.

El resultado fué magnífico y demostrativo de que el Orfeón se mantiene al nivel que supo conquistarse.

Colocados ya los orfeonistas en sus respectivos puestos sobre el estrado, fué sacada la espléndida *senyera* por los miembros de la Junta señores Ordiñana, Ramis y Adrover, entre los aplausos del público que llenaba absolutamente el salón.

Empezó el concierto con el himno "Nostra Senyera", cuya música es de Rosendo Massagué y la letra del fundador y actual presidente del "Harpa", el poeta don Miguel Duran.

En la primera parte se cantaron además "Fum Fum Fum" y se estrenaron "Cançó de la lluna" y "Cançó de Pascua" El público se fijó especialmente en la "Cançó de les panades", popular mallorquina armonizada por Mn. Cerdó.

El Vice Director don Bartolomé Prats, en la segunda parte interpretó tres piezas de piano que dejaron admirado al auditorio por la limpieza de ejecución; el joven Vice-Director es un muchacho de porvenir en el piano y el Orfeón cuenta con él con un valioso elemento.

Seguidamente el tenor José Benito, acompañado del señor Prats al piano, cantó tres composiciones que fueron fervientemente aplaudidas teniendo que dar una canción de plus.

Finalmente "L'Harpa d'Inca" interpretó la tercera parte. En ella se estrenó la "Bona Vetladora" preciosa canción de cuna de Massagué con delicada letra del poeta Ruirá: ante los frenéticos aplausos del público tuvo que ser bisada, teniendo que repetirse también "El Mestre i la Viudeta".

Al terminar el concierto, ante la insistencia de aplausos del auditorio "L'Harpa d'Inca", dió una grata sorpresa cantando deliciosamente a coro "El pancaritat", cuya música es de don Bernardo Salas, aumentó el entusiasmo de la asistencia obligando a levantarse al autor de la letra don Miguel Durán.

El Director de "Harpa", don Jaime Albertí emocionado y agradecido pidió al público dijera que canción deseaba que repitiesen, y alguien pidió "Cançó de Pasqua", que fué de nuevo cantada.

En resumen, un nuevo éxito para "L'Harpa d'Inca" al mostrarnos su especial capacidad por la afinación escrupulosa de las cuerdas y la

exuberante elegancia de dicción.

Nuestra enhorabuena para su Director don Jaime Albertí y para la joven Junta, a la par que para cuantos tomaron parte en tan agradable velada.

CONCERT EN LA DIADA AGRÍCOLA

La Junta de Govern per ajudar dins son medi a l'esplendor de la Diada Agrícola, que se celebrarà a Inca dia 12 de Maig, ha acordat donar un concert a les 9 de la nit, quin programa se anunciarà oportunament, programa que s'està preparant afanyosament, perquè resulti un acte artístic i solemne,

NOSTRES AMICS DIFUNTS

R. I. P.

Ha mort donya Antònia Bauzà, o sia la Madona de la Rectoria, anomenada aixís per esser parenta immediata de l'inoblidable Rector Font, que regí llarg temps nostra Parròquia, en qui vivia.

Feia bastant de temps que estava malalta sens que fes temer això per la seva mort, quan dia 19 d'abril entregà l'ànima a Déu, casi sobtadament.

Era una dona de pendres, que se feia estimar de tots els qui la tractaven per la seva virtut i amabilitat cristiana.

A l'enterrament i suntuós funeral celebrat per la seva ànima ha assistit una gentada inmensa constituint una manifestació de condol que testimoniava les simpaties de sa família.

A son espòs, don Bartomeu Paliser, car amic nostre, i demés família, entre ella, al metge don Antoni Riera, enviam nostra expressió de condol, a quins desitjam llarga vida per poder pregar per l'estimada difunta.

A L'IMPRESSA de CA-NOSTRA es necessiten operaris i aprenents.

ESTA APUNT DE SORTI: PROSES I POESIES

de don BARTOMEU FERRÀ

amb una semblança escrita per JOAN PONS, Arxiver de Tarragona.

DEPOSIT GENERAL: a l'Administració de Ca-Nostra.—INCA (Balears).

PERCIÓS ASSOLIT de Capces de dibuix

que fan comprera

de 4 a 25 pesetes

A la Llibreria de Ca-Nostra

Se Ven

**Piano Chassaigne casi nou
de cordes crusades**

Informarán: Carrer Comers, 4. INCA

Solars Venals EN EL MAL PÁS

Per informes an aquesta Redacció.

NOVETATS MALLORQUINES

Records de Nostra Terra, p'En Miquel Puigserver i Llabrés. Preu: 2'50 ptes.

El Metje Nou, p'En Miquel Puigserver i Llabrés. Preu una pesseta.

Tip. M. Durán.—Inca

Banco de Préstamos y Descuentos

Domicilio Central : Barcelona

Sucursal de Inca : Plaza Mayor

Banca Bolsa Valores Cupones

Cambios Giros Depositos a plazos

Caja de Ahorros

Se admetyen anuncis

GRAMOLA

MARCA

VOZ DE SU AMO

Representant en Inca

P A U G U A L

Carrer Mayor, 2 (Estany)

Miguel Pujadas Ferrer

— ABOGADO —

Cruz 2 -Inca.

De 10 a 12 de la mañana

La Comercial de JUAN MARTINEZ FIGUEROLA

Grandes Almacenes en Bateria de Cocina, Loza y
Cristaleria. — Droguería y Fabricación de la legía:

“LA ESPUMA,,

CASA ESPECIAL EN ARTICULOS DE
REGALO a precios sin competencia

PLAZA MERCADO, 26 - INCA (Mallorca)

VE. PO. AD. La Sumadora de Bolsillo Predilecta

Pesa 120 gramos. § Suma 999.999.999. § Convierte en distracción el trabajo de sumar. § Es muy útil para las Alcaldias.

Representante: BARTOLOMÉ SOLIVELLAS

Cuevas, 7 y 12 - Inca (Mallorca)

Precio 15 pesetas § Pidan Catálogos gratis.

ESTABLIMENT DE CA-NOSTRA

Gran assolit de llibres retxats, Dietaris, llibretes, quaderns de tota classe i modelació, obgetes d'escriptori, tintes de les millors marques, papers i sobres de carta, fetxadors, imprentetes i menbretes de goma. — Carrer Murta, 5. - Inca